

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۲ اپریل ۲۰۱۹

"گلبدین" چرا در جلسات "شورای رهبری مصالحه" شرکت نمی ورزد؟؟

پنجشنبه- ۲۲ حمل ۱۳۹۸ - کابل: روز گذشته از طریق رسانه اعلام گردید که دومین جلسه "شورای عالی مصالحه" و یا "شورای رهبری مصالحه"- هر دو نام را به علتی تذکر دادم که رسانه ها تا کنون اسم این مولود جدید را به همین دو شکل یاد نموده اند- در ارگ ریاست جمهوری به شمول تمام رهبران جهادی، شخصیت های مؤثر سیاسی، رهبران با نفوذ قومی و اعضای بلند پایه دولتی من جمله رئیس جمهور و رئیس اجرائیه مع معاونان شان - منهای دوستم- اشتراک ورزیده تصمیم گرفتند تا در اجلاس قطر با تأخیر ۴روزه اشتراک بورزند. در دوام خبر ذکر گردید که در این جلسه، خلاف جلسه اول "گلبدین" شرکت نداشت. در یادداشت امروز اندکی به چرائی این مسأله مکث می نمایم:

۱- تولد نهاد جدید "شورای رهبری مصالحه" در موجودیت و بدون خاکسپاری "شورای عالی صلح" که به سوراخ روزی "کریم خلیلی" و تعدادی از افراد تسلیمی طالب مبدل شده است، هیچ چیز اگر نباشد موازی کارئی است که در نهایت به لشکر کشی و تخریب کار یک دیگر شان خواهد انجامید.

۲- در حالی که دلیل عدم شرکت "گلبدین" را در جلسه دوم "شورای رهبری مصالحه" ترکیب گسترده و بدون مشوره این شورا، "جریر" داماد "گلبدین" به نحوی تصمیمات خودسرانه ریاست جمهوری اعلام داشت، "محمد محقق" خواستار گسترش بیشتر این شورا گردیده علناً آن را ناقص دانست.

۳- این که "گلبدین" امتناع از شرکت در جلسه ارگ را با چه بهانه ای پشتوانه می دهد، نمی تواند نکات آتی را کتمان نماید:

الف- "گلبدین" یک عنصر استخباراتی است از دهه ها بدین سو تمام عملکرد و کردارش بر موازین استخباراتی، یعنی خپ و چپ، خاموشانه و دور از انظار همگانی صورت گرفته است، این غرق شدن در شغل، شخصیت و کرکتر وی را قسمی شکل داده است که نتواند در جمع و در محضر همگان و با صدای بلند اهداف و نیاتش را بیان دارد، او نیاز دارد تا جهت انجام هرکاری "گوشه کانی" نماید و با ایما و اشاره حرف بزند. همین عامل باعث گردید وقتی تعداد اعضای جلسه گسترش یافت وی خود را در جلسه آرام و راحت احساس ننماید.

ب- تکروری ها، انحصار طلبی ها و استغراق در یک شخصیت استخباراتی -امنیتی، توهمی در "گلبدین" به وجود آورده که گویا وی تمایز مثبتی با دیگر کاسه لیسان امپریالیسم و نشوارگران تفاله های ارتجاع هار مذهبی دارد و با آنها

یکسان نیست تا در کنار آنها در یکی جلسه شرکت نماید. یا به عبارت رساتر "گلبدین"، شرکت در همچو جمعی را در شأن خود ندانسته دون شأن خود می داند. لذا ضمن آن که در آن اجلاس شرکت نورزید، از "غنی احمدزی" نیز خواست تا آن را در همان محدوده روز اول اول معدود نگه دارد.

پ- اشتراک "ارغندیوال" و نماینده اش در جلسه به نمایندگی از جناح منشعب "حزب اسلامی" که در وزارت عدلیه دولت دست نشانده ثبت شده و رسمیت دارد، موجب گردیده تا "گلبدین" دولت دست نشانده را به خلف وعده و پیمان متهم نموده از شرکت در جلسه ای که منشعبین به نام "حزب اسلامی" در آن شرکت بورزند، خودداری نماید.

ت- زندگانی ننگین "گلبدین" در طی ۵ دهه اخیر به وضاحت نشان می دهد که "گلبدین" بسیار آگاهانه حین شکل گیری چنین اجتماعاتی، در آن شرکت نمی ورزد تا فردا برای مقابله رویاروی بهانه ای در اختیار داشته باشد که چون از اول حرفش شنیده نشده است لذا متعهد با انجام هیچ یک فیصله های چنان جلساتی نمی باشد.

۴- و اما این که "غنی احمدزی" چرا یکباره بر انحصار طلبی و تک تازی خود خط بطلان کشیده می خواهد تعداد اعضاء را در حدی که خود می داند، گسترش دهد، هم کاملاً روشن است. حاکمیت و داشتن پشتوانه وزارت مالیه و پول بی حساب، به "غنی احمدزی" این امکان را می دهد که وقتی در رقابت رویاروی از رقیب شکست بخورد به کمک پول آن شکست را جبران نماید. امری که در اولین جلسه "شورای رهبری مصالحه" اتفاق افتاده، یگانه سخنی که در جمع هیچ خریدار نداشت، حرف وی بوده و از قبل معلوم بود که از دوام جلسات با آن ترکیب، هیچ گونه مزیتی برای "غنی احمدزی" به دست نخواهد آورد. به همین منظور تعداد اعضاء و شرکت کنندگان جلسه را به میل و رغبت خود افزایش داده، در دومین جلسه به مثابه نخستین دستاورد به تأخیر انداختن وقت اجلاس قطر و تصویب به اصلاح "خطوط سرخ دولت" از جانب جلسه، دست یافت.

۵- و اما این که "محقق" آن را همه شمول ندانسته محدود معرفی می نماید، هدفش کاملاً روشن است. "محقق" می خواهد با آوردن رقبای اصلی و تاریخی "غنی احمدزی" از قماش "حامدگیلانی"، "نبیل"، "مسعود ها"، "عطا" و "اتمر" فضای "شورای رهبری مصالحه" از انحصار و شاخک تبلیغات انتخاباتی "غنی احمدزی" بیرون نماید. هموطنان گرامی!

تجارب تاریخی دهه های اخیر واضح ساخته است که تمام حکمدران و نمایندگان طبقات حاکم کمپرادور-فئودال، در حرکتی فقط حفظ منافع شخصی و فامیلی خود را در نظر دارند. به چیزی که آنها نمی اندیشند، افغانستان و مردم آن اند، لذا برماست تا ضمن این که از آنها به هیچ وجه انتظار عمل نیکی نداشته باشیم، متحدانه علیه شان به مبارزه برخاسته، سرنوشت مان را خود تعیین بداریم.

سرکها ما را می طلبد!!